

υἱοῦ τοῦ Σειράχ», εἶτα τὴν πρὸς τοὺς Γαλάτας ἐπιστολὴν καὶ περικοπὰς τῆς πρὸς Ἐφεσίους. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο ἦτο ἐξιοπεριέργον διὰ τὸν μικρὸν ἀριθμὸν τῶν λέξεων, αἵτινες χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἔκφρασιν τῆς ἐννοίας.

Ἐν τῷ περσικῷ καὶ τουρκικῷ τμήματι ὁ κ. Ἐρβέρτος Γουέλδ-Μπλένδελ ἐποίησατο ἀνάγνωσμα περὶ ἐρευνῶν αὐτοῦ ἐν Περσεπόλει, ὁ δὲ κ. Γουλιέλμος Σίμφων περὶ «Ἰνδικῆς ἀρχιτεκτονικῆς».

Ἐν τῷ σινικῷ καὶ τῷ τῆς ἁπλῆς Ἀνατολῆς τμήματι ὁ κ. Δέλμαρ Μόργκαν ὑπέβαλε πραγματεῖαν περὶ τῶν «Ἀποτελεσμάτων τῶν ρωσικῶν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν ἐν τῇ βάσει τοῦ Ὀρχου ἐν Μογγολίᾳ», ἐγένοντο δὲ καὶ τινὰ ἄλλα ἀναγνώσματα.

Ἐν τῷ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἀφρικῆς τμήματι ἐνδιαφέρουσα ἦτο ἡ πραγματεῖα τοῦ καθηγητοῦ Μαχάφφου περὶ τοῦ «εἰς τὴν αἰγυπτολογίαν κέρδους ἐκ τῶν Παπύρων τοῦ Πετερῆ». ἐν τῷ τῆς Αὐστραλίας καὶ Ὠκεανίας ὁ διδάκτωρ Φαρλαῖν ἐποίησατο ἀνάγνωσμα περὶ «τῆς Νέας Γουίνεας», ἐν τῷ τῆς ἀνθρωπολογίας ἐγένοντο σχετικὰ τινὰ ἀναγνώσματα καὶ τέλος ἐν τῷ τῆς ἀρχαϊκῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνατολῆς ὁ κ. Ροβέρτος Μπράουν ὠμίλησε περὶ τοῦ «Οὐρανίου Ἰσημερινοῦ τοῦ Ἀράτου».

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ.

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙ ΜΥΙΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἐκ τῆς Παρισινῆς ἐφημερίδος «Φιγαρώ» ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς περὶ Μυιῶν μελέτην, ὀφειλομένην εἰς τὸν εὐτράπελον κάλαμον τοῦ ἱατροῦ Monin, συνεργάτου τῆς εἰρημένης ἐφημερίδος.

Δημοσιεύοντες δὲ ταύτην, σκοποῦν ἔχομεν νὰ καταστήσωμεν γνωστὰ εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τίνα μέσα μεταχειρίζεται ἡ ἐπιστήμη πρὸς ἐξολόθρευσιν τῶν ὀχληρῶν τούτων ζωῶν, ἅτινα ἀφθόνως ἀπαντῶσιν ἐν τοῖς κλίμασιν ἡμῶν κατὰ τὰς θερμὰς ὥρας τοῦ ἔτους.

Τίς θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἡμέραν τινὰ ἀπὸ τὴν πολυάριθμον καὶ ὀχληρὰν ταύτην οἰκογένειαν τῶν Μυιῶν, ὧν ἡ ἀνοικτὴ προδοτικὴ ἀντλεῖ ἀνέτως πᾶν τὸ πρὸ αὐτῆς εὐρισκόμενον;

Ἡ θερμότης εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν βυμβούντων τούτων παρασίτων καὶ κατ' ἐξοχὴν τὴν οἰκίαν καὶ τὴν μὺσάν, ἥτις ἐν ἀφθονίᾳ ἀπαντᾷ εἰς τὰ θερμὰ κλίματα.

Ἐν καταστάσει νυμφωσίδος (σκώληκος) αἱ μυῖαι πρὸς διατροφὴν τῶν ἀπορροφῶσι τὰ ἀκαθαρότερα προϊόντα τῆς ζωικῆς καὶ φυτικῆς σήψεως. Ἐν καταστάσει τελείας ἀναπτύξεως ἡ μυῖα, κατὰ τὸν Ἀγγλὸν λογογράφον Emerson, τρέφεται ἰδίᾳ διὰ μικροσκοπικῶν ὀργανισμῶν, συντρέχουσα οὕτω κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς ἀδιακόπου φθορᾶς, ἥς ἐκδήλωσις ἡ ζωή.

Ἰταλὸς φυσιοδίφης τὴν ἐξῆς φοβερὰν στατιστικὴν ἔκαμεν ἐπ' ἐσχάτων. Γνωστὸν καὶ ἀποδεδειγμένον ἐστὶν ὅτι ἡ μυῖα ὑπὸ εὐνοϊκᾶς ἀτμοσφαιρικᾶς συνθήκας ἐκκολλάπτεται ἐτησίως 6 περίπου γενεάς. Γνωστὸν ἐπίσης ὅτι γεννᾷ 30 ὥσθ κατὰ μέσον ὅσον ἐκάστοτε.

Ἰποθέσωμεν ἥδη, ὅτι ἐκ τῶν ἡμίσεων ὧν προκύπτουσι θήλειαι, κατὰ ταῦτα, ἡ μυῖα ἐκκολλάπτεται κατὰ τὴν πρώτην γενεὰν 80 μυῖαις, ὧν αἱ 40 θήλειαι, αἱ τελευταῖαι αὗται θὰ παρασχωσιν εἰς τὴν δευτέραν γενεὰν 3.200 μυῖαις, τούτων αἱ 1600 θήλειαι.

Ἐξακολουθοῦντες τὴν στατιστικὴν μᾶς φθάνομεν εἰς τὸ φοβερὸν συμπέρασμα ὅτι μία καὶ μόνη μυῖα δύναται ἐν διαστήματι ἔτους νὰ προϊσταται 8 δισεκατομμυρίων καὶ 192 ἑκατμ. ἀπογόνων.

Θυμασθεῖς πεπαικμέναι ὑπὸ τῆς φύσεως, ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῶν πεπτικῶν ἐκκρίσεων καὶ τοῦ ἐκμυζωτικοῦ συστήματος, συνάξουσιν κατὰ τὴν πτῆσιν τῶν ἀπειροπληθῆ μικροσκοπικὰ παράσιτα, ἅτινα συσφύου-

σιν ἐπὶ τοῦ χνοῦ τοῦ σώματος τῶν. Ἰσταμέναί που (χάρης δὲ εἰς τὰς σικύας τῶν ποδῶν τῶν ἱστανται ἐν ἰσορροπίᾳ καὶ ἐπὶ τῶν ὀλισθηροτέρων ἀντικειμένων), ἀποξέουσιν καὶ συνάξουσιν διὰ τῶν προθίων ποδῶν τῶν τὰ συλλεγέστα παράσιτα, ἅτινα καταπίνουσι διὰ τῶν ἐκμυζωτηρίων ὀργάνων. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἡ πεπτικὴ αὕτη ἀσκήσις ὡς ἐργασία ἀπλῆς καθαριότητος ἐνομίζετο, δι' ἧς καὶ ὁ πολὺς Ἀλφόνσος Κάρρ, ὁ συμπαθὲς συγγραφεὺς τῶν Φιλορῶν, ἀνευλαβέστατα ἔλεγεν, ὅτι τρία ζῶα ἀπαντῶσι πολὺν χρόνον διὰ τὸν καλλωπισμὸν τῶν, αἱ γαλαῖ, αἱ μυῖαι καὶ αἱ γυναῖκες. Συγγνώμην ὥραία ἀναγνώστρια!

Ἄλλ' ἐπανελθόμεν εἰς τὸ οἰκεῖον ἔδαφος.

Ἡ *Lucilia Hominivorax* ἡ χρυσόμυια τοῦ κρέατος ἡ ἐπιθετικώτερα ἀπασῶν ἐστὶν διὰ τὸν ἄνθρωπον. Αὕτη κατατίθῃσιν τὰς νύμφας τῆς ἐν ταῖς κοιλότησι τοῦ σώματος μᾶς ἢ καὶ ἐπὶ τῶν πληγῶν μᾶς· εἰσδύει ἐν ταῖς ρινικαῖς κοιλότησι τῶν κοιμωμένων καὶ ἐπιφέρει μεγίστας βλάβας. Ἐν τισὶ χώραις καὶ κατ' ἐξοχὴν ἐν Cayenne συχνότατα εἰσιν αἱ ἀκατάσχετοι αἱμορραγίαι, ἡ μνηνγγίτις καὶ ὁ θάνατος. Ἐγκαίρως πρέπει νὰ ἐπεμβῇ ὁ ἱατρὸς διὰ τῆς χρήσεως τερεβινθινοειδῶν ἢ γλωριεϊδῶν πλύσεων ἐν εἴδει ἔσω-ρινικῶν καταπλύσεων δι' ὧν καὶ μόνον φονεύονται καὶ ἀποδιώκονται οἱ σκώληκες τῆς κρεωφάγου μυῖας.

Ἀναφέρουσι παρατηρήσεις ἐν Γαλλίᾳ, καθ' ἃς διαρκούσης τῆς θερμῆς τοῦ ἔτους ὥρας ἐπαίται ἡ καὶ μέθυσοι κατεφαγώθησαν ζῶντες ὑπὸ τῶν μυιῶν, ἃς εἴλκυσε ἡ ἀκαθαρσία καὶ τὰ βρωμερὰ ἔλκη.

Ὁ ἐν Σενεγάλλῃ περίφημος σκώληξ τοῦ Cayor δὲν εἶναι τι ἄλλο ἢ ἡ νύμφη τῆς ἀνθρωποφάγου ὡχρομύας τοῦ Blanchard. Βέβαιόν ἐστὶν ὅτι ἐν Γαλλίᾳ πολλὰ κρούσματα ἀνθρώπων καὶ κακοθήκων φλυκταίνης διὰ τῶν μυιοειδῶν μετεδόθησαν εἰς Bour-gogne καὶ Beauce, καὶ δὴ καὶ ἐν Παρισίοις εἰς τὰς ὥραις συνοικίας τὰς ὑπὸ τοῦ Bièvre διαβρεχομένης [Bièvre=ποταμίσκος ἐκχυνόμενος εἰς τὸν Σηκουάναν παρὰ τὴν γέφυραν τοῦ Austerlitz, ἐκτάσεως 40 χιλιαμ.]. Ἡ μεταδόσις αὕτη δὲν θὰ ὑφίστατο ἂν ἐκαίοντο ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ πτώματα τῶν ἐξ ἀνθρώπων θνησκόντων ἀντὶ νὰ θάπτονται.

Ἄτερα εἶδη σπερμάτων καὶ ἰσὺν δυνατὸν ἐπίσης διὰ τῶν μυιῶν νὰ μεταδοθῶσιν. Ἡ εὐλογία, ἡ ἱλαρά, ἡ ὀστρακία ἐξαίρετα μεταδίδονται δι' αὐτῶν. Ὁ Grassi δι' ἀκριβῶν παρατηρήσεων ἀπέδειξεν ὅτι οἱ πόδες τῶν ἐντόμων τούτων διασπείρουσιν ὅλα τὰ μολυσματικὰ προϊόντα. Ὁθεν μὲ τὰς κατ' ἐξοχὴν κοπρῶδες ὀρεξεις τῶν, αἱ μυῖαι ζητῶσαι εὐρίσκουσιν ἀπανταχοῦ τὰ ἀνωτέρω προϊόντα.

Ἀρπάζουσιν τὰ ὥσθ τῶν ταινιῶν καὶ τριχίνων, μεθ' ἧς εὐκολίαις τοὺς σπόρους τοῦ ἁχῶρος (Teigne). Ἐμβαπτίζουσιν ἐαυτὰς εἰς τὰ ὑποχωρήματα τῶν ζώων ὡς καὶ εἰς τοὺς εὐρωτιῶντας φυτικούς μύκητας, εἶτα δὲ μεθ' ὑψίστης ἀδικοφροῦς ἐπικαθύνται τοῦ δέρματός μᾶς καὶ ἐπὶ τῶν τροφῶν, ἃς ἐσθίουμεν.

Ὁ Spillmann καὶ Haushalter ἐξ ἰσῶ ἀπέδειξαν ὅτι τὰ οἰκιακά μᾶς δίπτερα συχνὰ ἐγκλιεῖουσιν ἐν τοῖς ἐντέροις τῶν τῶ βακτηρίδιον τῆς φυματιώσεως, ἐκμυζόμενον ὑπ' αὐτῶν ἀπὸ τὰ πτύελα τῶν φθισικῶν, δι' ἧς λαίμαργον σπορὴν τρέφουσιν.

Ὁ ἱατρὸς Carlos Finlay ὁ ἐξ Ἀβάνης βαβαῖος, ὅτι τὰ σπέρματα τοῦ κιτρίνου πυρετοῦ διὰ τῶν προδοτικῶν τῶν ἐντόμων τούτων μεταδίδονται ὡς τάχιστα καὶ εἰς μεγάλας ἀποστάσεις. Οὗτος μάλιστα ἀποδίδει εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ διὰ τῶν κωνώπων ἐνοσθαλισμοῦ τὸ εὐκὸν τῆς ἐγκλιματίσεως. Ἀκριβέστατα στατιστικὰ ἀπέδειξαν τὴν ὑπόστασιν τοῦ ἐμβολιασμοῦ τούτου *per los mosquitos*. Κατ' ἀνάλογον τρόπον δύναται τις ἴσως νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἐπιδημικὴν μεταδοτικότητα τῶν ἐλδογενῶν ἢ διαλειπόντων πυρετῶν, ὧν ὁ τρόπος τῆς ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ ὀργανισμῷ εἰσδύσεως εἶναι σκοτεινόςτατος.

Τέλος ἀπαντες οἱ συγγραφεῖς παραδέχονται τὴν ἐπίδρασιν τῶν μυιῶν ἐν τῇ παραγωγῇ τῆς ἀλγερνῆς καὶ αἰγυπτιακῆς ὀφθαλμίας, τῆς φοβερᾶς ταύτης μάστιγος τῆς συγγένου Αἰγύπτου. Κατὰ δὲ τὸν Περικλῆ τῃ Koch τὰ ἔντομα ταῦτα δυνατὸν ἐν τισὶ περιπτώσεσι νὰ διαδόσῃ τὴν χολέραν, ὁ δὲ Songuet προσθεῖται, ὅτι εἰς ὅλας τὰς ἐπιδημίας τὸ πᾶν τῶν μυιῶν ἐστὶν τρόπον τινὰ τὸ θερμόμετρον τοῦ μολύσματος.

Λαμβάνων τις ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπερβολικὰς δυσκολίας, ἃς ἀπαντᾷ ὁ

ἄνθρωπος πρὸς καταπολέμησιν τῶν γρύλλων, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σκε-
ρθῇ καὶ περὶ ἐντελοῦς ὀλέθρου τοῦ πτερωτοῦ τούτου παρασίτου, ἀπε-
μιῦται ἐκαλέσαμεν.

Μιμῶμενοι τοῖς Συρίοις, ἃς τὰ φοικώδη ταῦτα δίπτερα οὐδέποτε
ἄφηνον ἡσύχους, ἃς ἐπικαλεσθῶμεν εἰς βοήθειαν τὸν μυιοδιώκτην Βελ-
ζεβοῦθ, ὅστις θὰ μᾶς συνδράμῃ νὰ παραθέσωμεν διὰ τοὺς εὐγενεῖς ἀνα-
γνώστας ἡμῶν τίνα μέσα ἢ ὑγιεινὴ δύναται νὰ ἀντιπαρατάξῃ κατὰ
τῶν ἀπεγχοῦν τούτων ἐντόμων.

Οὐδὲν περὶ ἀλεξιμυῶν ἢ μεταλλικῶν κλωθῶν θὰ ἀναφέρωμεν,
πάντων μέσων ἀνεπιτηδευσίμων καὶ ἀπιστοτάτων, ὡς ἄθυρμα παιδίοις
μᾶλλον δυναμένων νὰ χρησιμεύσωσιν ἢ εἰς ἐκδίωξιν καὶ προφύλαξιν ἀπὸ
τῶν μυῶν ἐν ταῖς ἐξοχαῖς μάλιστα ὅπου κατὰ σήμερον ἀπαντῶσι.

Πρὸς ἐκδίωξιν τῶν μυῶν ἀπὸ τῶν κατοικιῶν φυτευτέον ἐν τοῖς πέ-
ριξ σιλικυπρίον τὸ ἐρυθρὸν δι' ὃ μεγίστην ἀπέχθειαν τρέφουσι, διαρ-
κούσης δὲ τῆς ἡμέρας τηρητέον ἀπόλυτον σκότος ἐν τοῖς ὁμακαῖς τοῦ
ὑπνοῦ πρὸς τροπὴν αὐτῶν εἰς φυγὴν. Ἐνεκα τῶν μυῶν αἱ ἐν τῇ Ἀ-
νατολῇ εἰσὶναι, κατὰ μέγα μέρος, εἰσὶν ἐρημικῶς κεκλεισμέναι.

Ἡ τῶν ὁρῶν κοινάσις δι' ἀσβεστοῦχοι φαινικούχοι ὕδατος, καὶ
τὸ κόλλημα τῶν χαρτοπετασμάτων διὰ κόλλας περιεχούσης ἑκατοστὰ
τινα τοῦ γράμματος ἄλγινος ὑδρογύρου (Sublimé corrosif) εἴ-
ναι μέσα ἀποτελεσματικὰ πρὸς ἐξολόθρευσιν παντὸς εἶδους παρασίτου.
Μετὰ περισκέψεως πολλῆς χρῆσθαι τοῦ φαρμάκου ὡς δηλητηρίου. Πολε-
μιώτατα ἔχει πρὸς πάντα τὰ ζῶα ἢ ἄγνη τοῦ ὑδρογύρου, θανατοῦσα καὶ
αὐτὰ τὰ φυτὰ, ἂν ἐπιχυθῇ ἢ περιχυθῇ αὐτοῖς καὶ διὰ διαλύσεως σφόδρα
ἡραιομένης. Τὴν παρασιτοκτόνον καὶ ἀνασταλτικὴν σήψιν καὶ ζυμώ-
σεων ἐξαισίαν δύναμιν τῆς ἄγνης μεταχειρίζονται οἱ ἐν μουσεῖοις φυσικῆς
ἱστορίας ὑπὸ τύπον ἀσθενοῦς διαλύσεως, ὅπως ἐμβαπτίσαντες φυτὰ καὶ
ζῶα προφυλάξωσιν ἀπὸ τῶν ἐντόμων καὶ ἀπὸ τῆς σήψεως καὶ ζυμώσεως
καὶ πάσης ἀναπτύξεως σπόρων καὶ μυκήτων. Εἶναι δὲ ἡ ἀντισηπτικὴ καὶ
ἀντιζυμωτικὴ δύναμις τῆς ἄγνης (1 : 20,000 ὕδατος) δεκάκις μείζων
τῆς τοῦ θυμελαίου καὶ βενζοϊκοῦ νατρίου, ἑκατοντάκις δὲ μείζων τῆς τοῦ
φαινικοῦ ὀξέος καὶ τῆς κινίνης.

Διὰ δὲ τὴν τῶν μυῶν τῶν ἀποπάτων ἐξόντωσιν τὰς ἐξῆς συνετὰς
συμβουλὰς παρέχει ὁ σοφὸς ἐν Bordeaux φαρμακοποιὸς κ. Carles.

«Διάλυσον 50 γράμ. φαινικοῦ ὀξέος ἐν ἐνὶ τρίτῳ λίτρῳ οἰνοπνεύμα-
τος κεκαθαμένου, πλήρωσον τὴν ὑποληφθεῖσαν ἡμίσειαν λίτραν δι' ὕδα-
τος. Ἐμβαπτίσαν μικρὸν σάρωθρον ἐν τῷ μίγματι καὶ ράντισον τὰς ὁπὰς
ἐν αἷς τὰ ἔντομα κατασκηνώσι. Πειραμάτιον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Τὸ
φαινικὸν ὀξύ φανερύει μέγα μέρος τῶν μυῶν καὶ διασκορπᾷ τὰς μὴ προσ-
βληθείσας.

Τῆρει καθαροὺς τοὺς ἀποπάτους, διότι αἱ μυῖαι ἐκ τῶν ἀνθρωπί-
νων ἐκκρίσεων διατρέφονται.

Πρὶν ἢ περατώσωμεν τὴν παροῦσαν μελέτην μας, ἐπιτραπήτω ἡμῖν
νὰ παραθέσωμεν τὸ ἐξῆς λόγιον φλεγματικοῦ τινος Ἀγγλου, ὅστις φαινε-
ται νὰ τρέφῃ ἀσπονδὸν μῖσος κατὰ τῆς Musca domestica τοῦ
Λινναίου.

«Διὰ νὰ συγκατανεύσῃ ὁ πάτερ Νῶε νὰ ἐπιβιβάσῃ τῆς κίβωτοῦ
τοῦ ζωῦ τὸν ἀπεγχοῦν πρέπει νὰ ἦτο μεθυσμένος».

Δεῦτε λοιπὸν κηρύξωμεν τὸν κατὰ τῶν μυῶν πόλεμον.

*Ἐγγραφον ἐν Παρίσις, τῇ 22 αὐγούστου 1892.

Γ. Γ. ΒΛΑΔΙΚΑΣ ἱατρός.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

Ο ΑΝΗΡ ΚΑΙ Η ΓΥΝΗ

(Κατὰ Λέοντα Τολστόν).

Ἡ ἀποστολὴ παντὸς ἀνθρωπίνου ὄντος ἀνδρὸς ἢ γυναικός, εἶναι νὰ
ὑπηρετῇ τοῖς ὁμοίοις αὐτοῦ. Πᾶς φιλοδίκαιος δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν
ἀναγνώρισιν τοῦ ἀξιώματος τούτου. Τὸ πρόσωπον, ὅπερ διαδραματίζει ὁ

ἄνθρωπος καὶ ἡ γυνή, εἶναι ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρον εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστο-
λῆς ταύτης· τὰ μέσα μόνον τῆς πραγματώσεως αὐτῆς διαφέρουσιν.

Διὰ τὸν ἄνδρα τὰ μέσα ταῦτα εἰσι πολυάριθμα· δύναται νὰ κατα-
στῇ ἐποφελῆς τῇ ἀνθρωπότητι διὰ τῆς φυσικῆς ἐργασίας, προμηθεύων
τῷ ἄλλῳ τὰ πρὸς συντήρησιν, διὰ τῆς διανοητικῆς σπουδάζων τοὺς νό-
μους τῆς φύσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ καθυποτάξαι αὐτοὺς εἰς τὴν θέ-
λησιν αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς κοινωνικῆς ἐργασίας, ἥτοι διοργανῶν τὴν κοι-
νωνίαν διὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀμοιβῶν καθηκόντων τῶν μελῶν αὐ-
τῆς. Πάντες οἱ κλάδοι τῆς ἀνθρωπίνου ἐνεργείας, ἐξαιρέσει τῆς ἀνα-
παραγωγῆς καὶ τοῦ θηλασμοῦ τῶν παιδίων, ἀνήκουσιν αὐτῷ. Καὶ
αὐτὴ ἡ γυνὴ δύναται νὰ καταστῇ ἐξ ἴσου καὶ ὁ ἄνθρωπος ὠφέλιμος, ἄτε προ-
σιτῶν ὄντων ταύτη πάντων τῶν κλάδων τῆς ἀνθρωπίνου ἐνεργείας· ἐκτὸς
τούτου ὅμως ὡς ἐκ τῆς φυσικῆς αὐτῆς διακλάσεως ἡ γυνὴ εἶναι προω-
ρισμένη καὶ εἰς ἐκπλήρωσιν ἀποστολῆς, ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὁποίας ἀδύνα-
τος ἀποβαίνει εἰς τὸν ἄνδρα.

Τὸ ἀνθρώπινον ὂν δύο τίνα ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ : ν' αὐξήσῃ τὴν εὐη-
μερίαν τῶν ὑπαρχόντων καὶ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἀνανέωσιν τοῦ εἶδους. Ἡ
πρῶτη τῶν δύο τούτων ἀποστολῶν ἀπόκειται κυρίως εἰς τὸν ἄνδρα, διότι
ἀδύνατόν ἐστιν αὐτῷ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ ἔργον, ὅπερ εἰς τὴν γυναῖκα καὶ
μόνον ἀνάγεται, ἔνεκα τοῦ ἰδίου αὐτῆς διοργανισμοῦ. Δὲν πρέπει νὰ λη-
σμονώμεν τὴν διαφορὰν ταύτην, διότι αὕτη ἐστὶν ἐκείνη, ἐξ ἣς ἀπορρέου-
σιν τὰ καθήκοντα, ἅτινα δὲν ἐφευρέθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' εἶναι
συμφυῆ. Ἡ διαφορὰ αὕτη κυρίως εἶναι ἐκείνη, ἐξ ἣς δύναται τις νὰ ἐκ-
τιμῇ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρός, ἡ δ' ἐκ-
τίμησις αὕτη ὑπῆρξεν αἰετοῦ, ὑπάρχει εἰσέτι καὶ θὰ ὑπάρχῃ ἐφ' ὅσον
οἱ ἄνθρωποι ἔσονται ὄντα, ἱκανὰ πρὸς τὸ λογικῶς σκέπτεσθαι.

Ἐκ πείρας γινώσκουμεν ὅτι τοῦ ἀνδρός, ἀφιερῶντος τὸ πλεῖστον
τοῦ βίου εἰς τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ ποικίλον ἔργον, ἔργον διανοητικὸν
καὶ κοινωνικόν, καὶ τῆς γυναικὸς ἐπιδομένης κυρίως εἰς τὰς τῆς μητρό-
τητος μερίμνας, ἥτοι εἰς τὴν κύησιν, τὸν θηλασμόν καὶ τὴν ἀνατροφὴν
τῶν τέκνων, ἀμφοτέροι θὰ ἔχωσιν ἐξ ἴσου συνείδησιν τοῦ ἐπιτελεσθέντος
καθήκοντος καὶ ἀμφοτέροι θὰ ἔχωσι δικαίωματα ἐπὶ τῆς ἐκ μέρους τῶν
ὁμοίων ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης, διότι ἀμφοτέροι θὰ ἔχωσιν ἐκπληρώσει
τὴν ἐντολήν, ἣν ἡ φύσις ἐκάστη προώρισεν.

Ὁ ἄνθρωπος πρὸς συντέλεις τῆς θείας θελήσεως ὀφείλει νὰ καθίσταται
ὠφέλιμος τότε ὅταν ὑπὸ φυσικὴν, ὅσον καὶ ὑπὸ διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν ἐπο-
ψιν ἡ τῆς γυναικὸς ὅμως ἐνέργεια δύναται νὰ ἐκδηλωθῇ μόνον διὰ
τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἀποστολῆς, ἥτις ἀποκλειστικῶς σχεδὸν αὐτῇ ἀνα-
τίθεται : τοῦτέστι διὰ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων.

Τούτου ἔνεκεν ἡ παρὰ τῇ γυνὴ εἰς ὑπέρροχον βαθμὴν ἀνεπτυγμένη
μητρικὴ στοργή, ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη ἀγάπη, ἡ διὰ τοῦ λογικοῦ καταπο-
λέμησις τῆς ὁποίας ἀποβαίνει ἀνωφελής, ἔσται καὶ δέον πάντοτε νὰ
εἶναι ὁ κληρὸς τῆς μητρὸς. Ἡ πρὸς τὸ νεογέννητον αὕτη ἀπεριόριστος
ἀγάπη δὲν εἶναι ποσῶς προϊόν ἐγωῖσμου· εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ ἐργάτου
πρὸς τὸ ἔργον, εἰς ὃ ἀφωσιώται. Ἄν ἀποστερήσῃ τις αὐτὸν τὴν ἀγάπην
ταύτην, τὸ ἔργον ἀποβαίνει αὐτῷ ἀδύνατον. Ἐπιδοδόμενος εἰς οἰονδήποτε
ἔργον ἔστω καὶ τῆς χειρὸς καταβάλλω πάντα τὸν ζῆλόν μου· προσηλαῶ-
μαι ἐν αὐτῷ. Ἄν μὴ εἴχῃ οὕτω θὰ ἡδυνάτουν ν' ἀγάγῃ αὐτὸ εἰς αἴσιον
πέρας. Μεγάλως θὰ ἐθλιβόμην, ἂν μοὶ τὸ κατέστρεφον. Τοῦ αἰσθηματος
ὅμως τούτου ἐμφοροῦμαι πράγματι μόνον μέχρις ἀποπερατώσεως τοῦ ἔρ-
γου· βραδύτερον θ' ἀπομείνῃ μόνον μικρὰ προτίμησις, ἀσθενὴς καὶ θεωρου-
μένη ἀδικαιολόγητος.

Ταῦτὸ συμβαίνει καὶ περὶ τῆς μητρὸς ἀέναντι τῶν τέκνων αὐτῆς.
Ὁ ἄνθρωπος κέκληται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀποστολήν αὐτοῦ διὰ παντὸς εἰ-
δους ἐργασίας, ἀγαπᾷ δὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ ταῦτα, ἐφ' ὅσον ἐνασχολῆται εἰς
αὐτά. Τὸ ἔργον τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ τῶν τέκνων ἀνατροφή, ὃ ἀγαπᾷ
δὲ τοῦτο μέχρις οὗ συντελεσθῇ τὸ ἔργον τοῦτο.

Ἐν τῇ τοῦ καθήκοντος ταύτῃ ἐκπληρώσει—τοῦ καθήκοντος δηλ.
τοῦ εἶναι ὠφέλιμος τοῖς ὁμοίοις—καὶ ὁ ἄνθρωπος ὡς ἡ γυνὴ εἶναι καθ' ὅλο-
κληρίαν ἴσοι, καίπερ διαφερόντων τῶν μέσων, ἅπερ ἕκαστος τῶν δύο χρη-
σιμοποιεῖ. Ἡ ἰσότης αὐτῶν ἔγκειται ἐν τῷ ἐξῆς, ὅτι καὶ ἡ μία καὶ ἡ
ἄλλη τῶν ἑκατέρου ἐνεργειῶν ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀπουδαιότητα, ὅτι ἡ